

[Christmas Møller.]

rimelige, og jeg anser det af flere Grunde for betydningsfuldt, at vi i Fremtiden tilstræber — i saa høj Grad som det er os muligt naturligvis — at opretholde denne Ligestilling med Sterling, og at vi, hvis vi har Kræfter dertil, samler dem for at undgaa yderligere Fald i Kroneværdien. Hertil sigter de Foranstaltninger, som foreslaas i det ene af de to fremsatte Lovforslag, nemlig Lovforslaget om Foranstaltninger til Værn for den danske Valuta.

Men, siger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, vi kan maaske diskutere, om jeg er Fader til Valutaattestordningen — og det skal jeg komme til om-et Øjeblik —, men Tvangsafleveringen har jeg virkelig ikke noget saadant at gøre med. Men hvad siger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal i Anledning af, at „Politiken“ har rettet et Angreb mod det ærede Medlem for, at han har skiftet Mening fra Mandag Aften til Tirsdag Morgen? — Nu er det vist ligegyldigt, om „Politiken“ har Ret eller Uret heri, men det ærede Medlem siger, at Forklaringen paa, at han har givet Lovforslaget sin Tilslutning, er naturligvis ikke den, at det ærede Medlem har skiftet Mening, men, siger det ærede Medlem Sp. 1506:

„Der kunde jo være den simple Forklaring, at det er et andet Lovforslag, der foreligger her, end der var skitseret for mig Mandag Aften. Og det er netop Forklaringen. Jeg siger ikke dette for at rette nogen Bebrejdelse mod den højtærede Regering, tværtimod; jeg udtaler min Paaskønnelse af, at Regeringen for at opnaa en enig Tilslutning fra Rigsdagen, hvad ogsaa jeg maa anse for at være betydningsfuldt i et saadant Spørgsmaal, har taget Hensyn til de Synspunkter, som jeg maatte fremsætte, og som deltes af mit Parti.“

Der siger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal overfor Tvangsafleveringsloven, at der oven i Købet er taget Hensyn til det ærede Medlem, og jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal — det kommer jeg til, naar vi ser paa Forhandlingerne i Januar —, at jeg har altid det Indtryk af den højtærede Regering, at den vil meget hellere tage Hensyn til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal end til mig. Det vil den vel af den Grund, at det er jo alligevel de tre demokratiske Partier, og Blodet er vel aldrig saa tyndt, at det ikke er tykkere end Vand.

Men endelig siger det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal:

„Men det, der har været af Betydning for os, og som er bestemmende for, at vi kan give Lovforslaget vor Tilslutning, er netop dette, at Valutahandelen fremdeles er fri, at der ikke i dette Lovforslag indeholdes Bestemmelser, der kan betegnes som egentlige Valutarestriktioner, Restriktioner, der griber voldsomt og vilkaarligt ind i Landets Handelsomsætning og navnlig Handelsomsætningen med Udlandet.“

Jeg maa jo sige, at jeg tror, det ærede Medlem vil være enig med mig i, at det er mig eller rettere mit Parti og Toldpolitikken, der tænkes paa. Nej, den 18. November kunde man være med til alt dette, for der blev heldigvis ikke grebet ind i vor Handelsomsætning med Udlandet.

Derfor har jeg Lov til at sige til det ærede Medlem: Ogsaa med Hensyn til Tvangsafleveringen af Valuta — jeg kommer til det senere — kan ikke blot vi tage et Ansvar med Hensyn til, hvorledes vi har stemt — og det erkender jeg naturligvis giver os alle et Ansvar —, men der maa ogsaa det ærede Medlem ud fra sin egen Dokumentation, hævde, at der er taget et særligt Hensyn til ham, fordi Lovforslaget var lavet om, takkende Regeringen derfor, erkende sit Ansvar.

Jeg kommer saa til den næste Lov, Loven af 30. Januar. Denne Lov blev jo til paa den Maade, at en Overgang var Landets Regeringsmagt gaaet over fra Regeringen, over fra Udenrigsministeren til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal. Derom er der jo ikke den fjerneste Tvivl. Det, der skete, var følgende. Hvis jeg ikke har Ret, beder jeg om, at man offentliggør, hvilke Forhandlinger der har været. Det, der skete, var, at vi Konservative, som stod i et godt, et udmærket godt Samarbejde med det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal angaaende Ejendomsskatteerne, vi blev ikke spurgt af det ærede Medlem om, hvad der skulde gøres i Valutasituationen i Januar Maaned, men det blev i Pressen Tirsdag den 21. Januar meddelt, at det ærede Medlem havde henvendt sig til Regeringen, og at det ærede Medlem — jeg formoder, det var Tirsdag den 19. Januar, eller det var maaske Onsdag den 20. — havde meddelt Udenrigsministeren — saaledes staa det i „Dagens Nyheder“ —, hvad der var det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals og Venstres Syn paa Situationen; og Regeringsmagten, siger jeg, var næsten gaaet over til det ærede Medlem, for da Bladet spurgte: Hvad er Mening, svarede der med al udenrigsministeriel, departemental Hemme-